

jeg har nævnt, uden for Tiden at komme ind paa en offentlig Drøftelse af Enkelt-heder.

Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, hvad der er foregaaet i de sidste Dage i vore to Nabolande. Baade den svenske og den norske Regering har fremlagt en Række Lovforslag om Forhøjelse af Luksustoldsatser og forskellige andre Afgifter udenfor den direkte Beskatning af Merindtægt og Indtægt af Formue. I disse Lande mener man ikke, at man kan vifte Forslag om en saadan Afgift bort ved at sige, at den enkelte Indtægt hjælper ikke, det er kun en halv eller hel Million. De ser sundt og rigtigt paa Sagen, nemlig saaledes, at Statens finansielle Situation under Krigsforholdene er saa anspændt, at det bliver nødvendigt at drage mange Indtægtskilder ind, smaa og store, og i vid Udstrækning — naturligvis under Hensyn til, at det nødvendige Forbrug ikke rammes — tage dem af Luksusforbruget. Derved skaffer man sig Midler, som er uundværlige, til at komme nogenlunde uskadt ud af de finansielle Vanskeligheder, hvori vi er, finansielle Vanskeligheder, som i de kommende Maaneder vil blive ikke lettere, men maaske endog manglefold sværere.

Wenzel Neergaard: Der har, som det er blevet sagt af de andre Herrer, der har haft Ordet, i Udvalget været Enighed om, at de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, kræver en ekstraordinær Lovgivning som den, der her foreligger Lovforslag om. Jeg kan ligesom to af de Herrer, der har haft Ordet, sige, at det er ikke med nogen stor Grad af Lyst, vi gaar til en Lovgivning som den, der her er Tale om, og Lysten er betydelig mindre i Aar, end den var i Fjor, da vi vedtog et lignende Lovforslag. Og det ligger simpelthen i, at der er betydelig Udsigt til, at de Virksomheder, man nu beskatter paa saa overordentlig stærk Maade, i de kommende Aar vil gaa saa trange Tider i Møde, at deres Indtægter vil formindskes i meget betydelig Grad, ja i mange Tilfælde maaske endog forandres til Tab. Den Lyst, om jeg saa maa sige, hvormed man gaar til en Lovgivning som denne, er altsaa betydelig svækket imod, hvad Tilfældet var paa samme Tid i Fjor. Ud fra disse almindelige Betragtninger skal jeg saa motivere de Ændringsforslag, som jeg har stillet, og hvortil jeg ikke har kunnet finde Tilslutning i Udvalget.

De to første Ændringsforslag gaar ud paa, at man bliver ved den Procenthøjde, som man enedes om i Fjor, nemlig 25 pCt.,

og jeg kan ikke følge Udvalget og Finansministeren i at forhøje den fra 25 til 30. Det andet Ændringsforslag, jeg har stillet, angaar den Merindkomstskat, som stammer fra en forøget Skovhugst. Der er ikke Tvivl om, at den Merindkomst, som fremkommer paa denne Maade — og fremkommer, fordi Landet befinder sig i Brændselsnød, og fremkommer paa direkte Opfordring fra Regeringen om at foretage en saadan forøget Hugst —, er en ekstraordinær Indtægt, der maa betragtes som et Kapitalforbrug. At der nu kræves Merindkomstskat af Indtægter ned til 10,000 Kr., har selvfølgelig min Billigelse i Henhold til de Udtalelser, jeg fremsatte under første Behandling, og naar jeg ikke har sluttet mig til Skalaen, er det af to Grunde: For det første, fordi jeg mener, den burde gaa endnu længere ned. Den burde efter min Mening gaa saa langt ned, som man praktisk talt kan komme, nemlig til 5,000 à 6,000 Kr., selvfølgelig med en ganske svag Procent. Dernæst lider Skalaen efter min Mening af den Fejl, at den for Indkomsterne fra 30,000 til 40,000 Kr. og fra 40,000 til 50,000 Kr. stiger uforholdsmæssig brat, idet man der ikke en Gang nøjes med at fordoble den fra den under den foregaaende Sats gældende Procent. Denne er nemlig for Indtægter paa indtil 30,000 Kr. 0,60 pCt., for Indtægter indtil 40,000 Kr. 1,50 pCt. og for Indtægter op til 50,000 Kr. 2 pCt. Man vil altsaa se, at Springet fra 30,000 Kr. til 40,000 Kr. er det voldsomste Spring i Skalaen og efter min Mening for voldsomt. Jeg havde hellere set, at man for de virkelig høje Indtægter var gaaet noget højere op end til den Procent, her er foreslaaet, nemlig $4\frac{1}{2}$ pCt., hvilket ogsaa oprindeligt var den højtærede Finansministers Hensigt.

Ændringsforslaget under Nr. 13 drejer sig om Skat af Skatten. I og for sig er man vist fra alle Sider enig om, at det skatteteknisk set er urigtigt at tage Skat af Skatten; men ved den overordentlige Indkomstskat drejer det sig om saa store Beløb, at et Fradrag af de Skattebeløb, her er Tale om, til en vis Grad kan komme til at gaa ud over Kommuneskatten og Statsskatten. Jeg har derfor indskrænket mig til at stille mit Ændringsforslag saaledes, at det skal være tilladt at fradrage den betalte Skat udelukkende fra Merindkomstskatten. Naar den højtærede Finansminister ikke har kunnet slutte sig hertil, ligger det sikkert ikke i, at han ikke billiger et Ændringsforslag som dette, men i, at de Beløb, her er Tale om, er saa-